

Gudstjeneste søndag d. 23 oktober 2011

Tema: En verden til forskel

Da Jesus gik langs Galilæas Sø, så han to brødre, Simon kaldet Peter og hans bror Andreas, i færd med at kaste net i søen; for de var fiskere. Han sagde til dem: »Kom og følg mig, så vil jeg gøre jer til menneskefiskere.« De lod straks garnene være og fulgte ham. Da han gik videre, så han to andre brødre, Jakob, Zebedæus' søn, og hans bror Johannes, i båden sammen med deres far Zebedæus i færd med at ordne deres garn. Han kaldte på dem, og de forlod straks båden og deres far og fulgte ham.

Jesus gik omkring i hele Galilæa, underviste i deres synagoger, prædikede evangeliet om Riget og helbredte al sygdom og lidelse blandt folket. Og rygtet om ham nåede ud i hele Syrien, og de kom til ham med alle, der led af forskellige sygdomme og var plaget af lidelser, og med besatte, månesyge og lamme, og han helbredte dem. Og store folkeskarer fulgte ham fra Galilæa og Dekapolis, Jerusalem og Judæa og fra den anden side af Jordan. Matt. 4; 18 - 25

Indledning

For mit eget vedkommende har temaet "En verden til forskel" medført en større tro på at jeg kan være salt og lys i mine omgivelser.

Det var intet mindre end en helt ny livsstil Jesus præsenterede for os, som han beskrev med disse 2 metaforer: "I er jordens salt", "I er jordens lys"

Jesus brugte rigtig store ord når han fortalte os hvad vi kunne forvente at troen ville gøre gennem os, nemlig at vi vil gøre en forskel i den verden vi lever i!

Fordi du som troende er salt i en verden, hvor mange mennesker lever et liv uden smag, uden glæde!

Du er lyset akkurat dér, hvor mennesker er lukket inde i mørke.

Gennem de sidste par måneder har vi derfor set nærmere på hvad det betyder at være lys og salt.

Vi har spurgt os selv om vi nu også sætter ord på det, som betyder mest for os?

Er vi virkelig også det krydderi, som vi er kaldet til at være?

EX: Når jeg skal forsøge at forstå min historie og det Gud har talt til mig om gennem min opvækst: "Elsk kirken og tro på at du kan gøre en forskel!"

For vi kan gøre en verden til forskel!

Ikke ved at præstere mere, ikke ved at arbejde mere men ved at være, hvad vi helt enkelt er når vi tror: Lys og salt.

Jeg har lagt mærke til at nogle mennesker let kan reagere med skyldfølelser.

Når Jesus siger: "Således skal jeres lys skinne for mennesker, så de ser jeres gode gerninger." Matt. 5, 16 tænker vi: "Er lys lig med gode gerninger? Det kan jeg vist ikke leve op til."

Er det at lade sit lys skinne virkelig identisk med at mennesker skal kunne se vores gode gerninger?

Nogle af os tænker: "**Behøver troen virkelig at medføre radikale ændringer i mit liv? Er det at være lys og salt noget der kræver handling?**"

Vi kan tænke måske over om "denne livsstil er forbeholdt en lille gruppe asketiske og hellige mennesker, med en særlig høj moral og stor portion selvopofrelse."

Andre af os tænker på hvordan vi overhovedet skulle kunne indpasse denne livsstil i et fortravlet liv med en allerede overfyldt kalender.

Tanken kan virke aldeles overvældende og vi tænker: "**Hvor skal jeg overhovedet begynde?**"

Lynhurtigt bliver det til en præstation: "**Nu skal jeg også, - nu bør jeg også...**"

Kun glimtvis har vi erfaring med spontant at være lys og salt, og det er så fald kun i de perioder, hvor vi har en smule ekstra overskud.

Men hvis Jesu invitation om at gøre en verden til forskel lyder som en byrde i vores ører, - hvis det lyder som en forpligtelse eller en præstation, så hører vi ham ikke korrekt.

At være lys og salt skal ikke være endnu en byrde men snarere en befrielse!

At være lys og salt på den måde Jesus vil lære os at leve, kan aldrig blive til en for tung byrde.

Pr definition kan du faktisk ikke være lys og salt, når livsstilen først er blevet til en tung byrde for dig.

Som vi skal se nærmere på i dag lover den livsstil Jesus inviterer os til netop den frihed vi længes efter: "**Kom til mig, alle I, som slider jer trætte og bærer tunge byrder, og jeg vil give jer hvile. Tag mit åg på jer, og lær af mig, så skal I finde hvile for jeres sjæle. For mit åg er godt, og min byrde let.**" Matt. 11; 28-30

"**Min byrde er let**", sagde Jesus.

At være lys og salt på Jesus-måden kan ikke være en tung opgave.

Det kan kun være en invitation til "lette byrder".

At lære nådens naturlige rytme at kende i vores liv er først at lade vores egne liv forvandle.

Eugene Peterson siger: "**Learn the unforced rhythms of grace**" / meget (!) frit oversat: "Lær nådens naturlige rytme at kende."

At være lys og salt – og gøre en verden til forskel – er at kende nådens rytme i vores liv.

Præcis denne frihed Jesus inviterer til.

At være lys og sal og gøre en verden til forskel er IKKE en præstation men nådens naturlige rytme!!

Invitationen til at leve på samme måde som Jesus er ikke et liv, som bør gøre os stressede, bekymrede og slide os ned.

Vi inviteres derimod til et liv, der er mere fyldstgørende og frit end noget andet liv vi kunne forestille os.

Når vi er lys og salt i vores omgivelser er det nådens rytme som flyder over.

Set og rørt

Læs tekst, Matt. 4; 18 - 22.

Jesus gik langs Galilæas sø, da han møder Peter og hans bror Andreas, som var i færd med at fiske.

Jesu invitation er provokerende fåmælt, synes jeg.

Det er nok den mest ufuldstændige jobbeskrivelse man kan forestille sig.

Når vi tager et job sender vi først en ansøgning og er vi meget heldige (pt) kommer vi til en jobsamtale om kompetenceafklaring, forventningsafstemning osv.

Bare vi køber en brødrister følger der en lang brugsanvisning med.

Og vi sætter pris på at når vi køber panodiler får vi også en liste med 37 mulige bivirkninger.

Da jeg købte en motorsav stod der i brugsanvisningen: Motorsaven er farlig!

Kort og godt, vi værdsætter at kende til konsekvenserne af vores beslutninger, at stille de rigtige forventninger og at blive lyttet til.

Jeg har altid undre mig over at Jesus invitation til disciplene var så demonstrativt kort.

Hvorfor gjorde han så lidt ud af at beskrive den vandring der de næste 3 år ville medføre en revolution i menneskehedens historie?

”Følg mig!”

Ingen dialog, men kommandostil.

Ville han teste deres loyalitet?

Ville han at de ikke skulle tænke selv?

Var det Jesu hensigt at disciplene skulle handle pr automatik som var de under hypnose?

Discipel-zombie?

Man taler kun til en hund på en sådan måde.

Sit, dæk, kom, følg mig!!

Jesus inviterer dem ikke bare til at følge sig i 10 min, en time eller for en dag.

Ikke et 8-4 job, men 24-7, 24 timer 7 dage om ugen.

Det betød også at en af konsekvenserne ved at følge efter Jesus var at deres familie var overladt til at forsøge sig selv.

Vi taler altså om en komplet omstrukturering af deres hverdag – og deres families hverdag, - med en introduktion kortere end du kan nå at hælde en kop kaffe op.

For 5 min siden en fisker, og på øjeblik en discipel hos en jødisk rabbi.

Omstillingen varede akkurat kun lige så længe som det tog for fiskerne at slippe garnene.

Da de havde sluppet garnene var de straks Jesu disciple.

Vejen bort fra stranden var indledningen på eventyr, der får Ringenes Herre til at

blegne.

Jesus gik videre hen ad stranden og fandt et andet broderpar, Zebedæus og Johannes, og historien gentager sig.

Faktisk var deres viden om vandringens indhold lig nul.

Først nogle dage senere gav Jesus dem en introduktion til den nye livsstil:

Læs v. 23 – 35.

Jesus inkluderede alle der led af sygdomme, inspirerede alle tilhører med sin undervisning om Riget, og involverede disciplene i at være lys og salt.

Eventyret overgik deres forestillingsevne.

De blev bedt om at fordele 5 brød og 2 fisk til flere tusind mennesker, og disciplene kunne med deres egne øjne se et mirakel ske i hænderne på dem.

De var fanget på søen i en storm og så hvordan Jesus mirakuløst fik stormen til at lægge sig.

De så mennesker fanget i et dæmonisk mørke blive fuldstændigt normaliseret, helbredt.

De var med til at se døde blive vækket til live.

Spedalske blev helbredt, blinde kunne se, lamme gå.

Fiskeren Peter fik endda mulighed for et kort øjeblik at gå på det vand han plejede at fiske i.

Dertil kommer alt det vi ikke hører om.

Som fiskeren Johannes slutter sin beretning af, (- det vi kalder Johannes Evangeliet):

”Der er også mange andre ting, Jesus har gjort; hvis der skulle skrives om dem én for én, tror jeg ikke, at hele verden kunne rumme de bøger, som måtte skrives.” Joh. 21; 25

Har altid elsket slutningen af Johannes Evangeliet, fordi den flyder over med begejstring.

Virkelig en smuk og fascinerende afslutning på et eventyr, hvor man fornemmer at Johannes ikke har ord nok til at beskrive sine oplevelser.

Når vi læser disse vers kan vi kun gætte på den passion der drev Johannes og de andre disciple til at skrive alt hvad de kunne huske om deres eventyr med Jesus.

Jeg tror de gik hele følelsesregisteret igennem når de tænkte tilbage på deres vandring.

De må have både grædt og leet.

De have måtte have bunkevis af minder om menneskers glæde over at deres liv blev forvandlet når Jesus rørte ved dem.

Disciplenes liv var forandret for altid da Jesus sagde: ”Følg mig!”

Selvom de havde valgt at vende tilbage til deres erhverv som fiskere, ville de for altid være forvandlet.

Fra da af ville de aldrig kun være fiskere.

De ville for altid være menneskefiskere.

Livsstilen at leve som lys og salt havde invaderet deres liv.

Lidt om Johannes livshistorie: Efter opstandelsen blev han i Jerusalem var han med

til at lede kirken i Jerusalem for en periode, måske blev han endda i Jerusalem ind til år 70 hvor en forfølgelse opstod.

Ligesom mange andre kristne måtte han forlade Jerusalem, og rejste derfor til Efesus.

Den nye kirke i Efesus skulle blive Johannes base i årene fremover.

Forskerne er enige om at Johannes blev gammel, den sidste overlevende af disciplene, st han ender på en ø, der hed Patmos, - og vi skal lige læse indledningen til et af sine breve, skrevet i hans alderdom.

Det er særligt inspirerende at tænke på at han har skrevet dette i slutningen af sit liv.

”Det, som var fra begyndelsen, det, som vi har hørt, det, som vi har set med vore øjne, det som vi betragtede og vore hænder rørte ved: livets ord.”

Han forsøger igen at sætte ord på sit livs eventyr!

Han kalder det: ”Det vi har set, det vi har rørt ved!”

Enkelt og smukt beskrevet.

Han er et menneske, der har lært ” nådens naturlige rytme at kende.”

Man ser tydeligt at livstilen med at være lys og salt var ikke blevet en tung byrde for ham.

Livsstilen var ikke en præstation.

Livsstilen var ikke forbundet med skyldfølelser.

Johannes taler som om han var forelsket.

Livsstilen havde en synergisk effekt, som kun gjorde hans kærlighed og fascination større jo ældre han blev og jo længere han kom frem i vandringen med Jesus.

Som gammel mand elskede han Jesus endnu mere end da han som ung slipper garnene på stranden for at følge ham.

Lad os læse hans inspirerende indledning til Johannesbrevet færdig: ”Livets ord – og livet blev åbenbaret, og vi har set det og vidner om det og forkynder jer det evige liv, som var hos Faderen og blev åbenbaret for os – det, som vi har set og hørt, forkynder vi også for jer, for at også I kan have fællesskab med os; og vor fællesskab er med Faderen og hans søn, Jesus Kristus. Dette skriver vi, for at vor glæde kan være fuldkommen.” 1. Joh. 1; 1-4.

Mit point i dag er at forelskelse kan aldrig blive en byrde.

At være lys og salt på Jesus-måden kan ikke være en tung opgave.

Vi inviteres derimod til et liv, der er mere fyldestgørende og frit end noget andet liv vi kunne forestille os.

At lære nådens naturlige rytme at kende i vores liv er først at lade vores egne liv forvandle.

At være lys og salt er derfor ikke så meget en planlagt livsstil, men en livsstil baseret på fascination og forelskelse som spontant flyder til vores omgivelser.

”Den, der har Sønnen, har livet” siger den gamle Johannes i sit brev.

Johannes modellerer meget tydeligt at denne livsstil ikke kan være præstationsbaseret.

Alt hvad han skriver er for at vores glæde kan være fuldkommen!!

Et andet sted skriver han: "Mørket viger og det sande lys skinner allerede!" v. 8
Han skriver endda direkte: "Og hans bud er ikke tunge" 5; 3

"Følg mig!"

Flere og flere tænker: "Hvad betyder denne livsstil helt konkret? Hvad betyder det for mig at leve efter Guds hensigt i dag?"

Det er mit indtryk at mange kristne verden over er ved at genopdage hvordan vi kan integrere Jesu livsstil i vores hverdag.

Jesu invitation "Følg mig!" var en livsstil uden bekymring og frygt, at elske vores fjender og forsone os med hinanden, at leve generøst, at fyldes med tillid, og instinktivt drage omsorg for de som sulter, tørster, er syge og ensomme.

Flere og flere længes efter at leve på Jesus-måden.

Vi glemmer at Jesus-måden er kreativ – det handler ikke bare om hvad vi ikke vil gøre, men om hvad vi *vil* gøre for at leve i kærlighedens rige.

Fyldt med kærlighed til Jesus overskrider vi spontant vores egen sikkerhedszone og er villige til at løbe en risiko hver gang vi har mulighed for at give hans kærlighed videre.

Alt for længe har vi tænkt i byrder og spurgt os selv: "Hvad behøver jeg at gøre? Hvor langt behøver jeg at gå?"

Nu er det tid at spørge os selv: "Hvor fri og levende ønsker jeg at være?"

Alt for længe har der været en afstand mellem vores indre åndelige liv og hverdagslivet.

Hvis Jesus virkelig demonstrerede et revolutionerende liv, der flyder over i kærlighed, så behøver vi at finde ud af hvad det betyder i dagligdagen.

Vi har brug for at finde ud af at livsstilen, der gør en verden til forskel, er langt mere umiddelbar og spontan.

Marc Scandrette: "Perhaps what we need is a path for discipleship that is more like a karate studio than a college hall."

Fordi vi kan ikke bare lære karate ved at se på det, og vi kan ikke bare lære at følge Jesus uden at praktisere hvad han gjorde og lærte os.

Ifølge Dallas Willard er nutidens disciplene "A group of people (who) should get together and simply try to do the things that Jesus instructed his disciples to do."

Jesus filosoferede ikke bare over nogle ideer men kaldte sig selv for "vejen" og inviterede disciplene til et nyt liv, baseret på hans eget eksempel, undervisning og offer.

Hans undervisning var ikke en teoretisk konstruktion, men en måde at blive et virkelig og levende menneske på.

Så når Jesus kommer til dig og siger: "Følg mig!" er det både en invitation og opfordring til dig om at drømme dit liv om.

Fordi der er ny måde at være menneske på!

Tiden er inde, Riget er nær. Omvend jer og tro på kærligheden.

De første kristne tog Jesus på ordet, solgte deres ejendele og gav dem til de fattige.

Som en præstation? Nej. Men ud af fascination og kærlighed.

Jeg kan huske at da jeg som ung virkelig oplevede Jesus kald til at følge ham i alt, var jeg meget villig til at tage nye skridt og overskride mine sikkerhedszoner.

Når jeg kigger tilbage var mine forsøg sikkert naive og sentimentale.

Men på det tidspunkt var det en måde at udforske hvordan Jesus var vejen for mit liv.

Og måske skal vi bare være lidt barnlige en gang i mellem.

Vi skal jo blive som børn, siger Jesus.

Kravet om at vi skal fremstå respektable og sofistikerede kan stjæle det umiddelbare og spontane som kan gøre en verden til forskel.

Appel

Vi inviteres derimod til et liv, der er mere fyldestgørende og frit end noget andet liv vi kunne forestille os.

Vi inviteres til at lære nådens naturlige rytme at kende.

Ikke præstation, ikke som en tung byrde, men som en befriende livsstil.

"Tag mit åg på jer, og lær af mig, så skal I finde hvile for jeres sjæle. For mit åg er godt, og min byrde let."

Med invitationen "Følg mig" blev disciplenes hverdag invaderet af en ny livsstil, livsstilen at leve som lys og salt.

"...det, som vi har hørt, det, som vi har set med vore øjne, det som vi betragtede og vore hænder rørte ved: livets ord."

Måske er det tid at spørge dig selv: "Hvor fri og levende ønsker jeg at være?"

Lever du dit livs eventyr?

Bærer dit liv præg af en livsstil hvor du, ligesom Johannes, elsker Jesus af hele dit hjerte og hele din sjæl?

Fyldt med denne kærlighed til Jesus, overskrider du spontant dine sikkerhedszoner og er du villig til at løbe en risiko hver gang vi har mulighed for at give hans kærlighed videre?